

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3754/2021
22.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца „Consum ТМ“ д.о.о. из Бечеја, чији је пуномоћник Митар Влаховић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Државно веће тужилаца – Основно јавно тужилаштво у Бечеју и Министарство унутрашњих послова – Полицијска управа Нови Сад – Полицијска станица Бечеј, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зрењанину, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 528/21 од 17.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 528/21 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 528/21 од 17.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину П 291/19 од 17.12.2020. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на накнаду материјалне штете у висини од 5.789.197,47 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и накнаду трошкова парничног поступка (став први изреке) и одлучено да свака странка сноси своје трошкове (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. означеног члана, на коју се указује ревизијом, није законски разлог за овај правни лек (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП). Нису основани наводи ревидента о битној повреди одредаба

парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези са члановима 230. и 231. истог закона, учињеној у другостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је привредно друштво које се бави производњом пољопривредне механизације. Поводом захтева једног лица да се изврши дорада пољопривредне машине из тужиочевог асортимана, за коју је накнадно утврђено да није продата том лицу и да је састављена од његових делова, али не у његовом погону, извршен је попис магацина и установљено да недостаје робе и материјала у вредности од 1.600.000,00 динара. Тужилац је зато 22.02.2012. године поднео пријаву Полицијској станици у Бечеју. Поступајући по поднетој пријави полицијска станица је прикупила обавештење од грађана, сачинила извештај и са осталим доказима 14.03.2012. године све проследила Основном јавном тужилаштву у Новом Саду. Тужилац је 08.03.2012. године упутио и захтев пореској полицији ради контроле легалности продаје машине, а 12.03.2012. године и захтев тржишној инспекцији ради контроле промета машине коју је продао АА из ... . Републички тржишни инспектор је извршио контролу означеног лица које је пословало као предузетник – радња за сервис и израду пољопривредних машина, у којој контролом нису затечене машине намењене продаји. Тужилац је Основном јавном тужилаштву у Новом Саду 15.03.2012. године упутио допуну кривичне пријаве у односу на ББ (купца пољопривредне машине састављене од делова које тужилац продаје) због кривичног дела прикривања, а 30.03.2012. године и нову допуну кривичне пријаве. Основно јавно тужилаштво у Новом Саду је 11.06.2014. године списе уступило Основном јавном тужилаштву у Бечеју. По пријему списка тужилаштво је од Полицијске станице у Бечеју више пута током 2014. и 2015. године тражило поступање по захтеву Основног јавног тужилаштва у Новом Саду од 20.11.2012. године. Тужилац је Основном јавном тужилаштву у Бечеју поднео 27.07.2015. године ургенцију, а 28.07.2015. године и притужбу на рад тог тужилаштва. Тужилаштво је 19.08.2016. године поднело оптужни предлог против окривљеног АА због кривичног дела крађе, али је током кривичног поступка одустало од даљег кривичног гоњења окривљеног. Даље кривично гоњење преузео је тужилац као оштећени. Кривични поступак окончан је правноснажном пресудом Основног суда у Бечеју К 340/16 од 28.12.2017. године којом је окривљени ослобођен од оптужбе због недостатка доказа. По правноснажном окончању кривичног поступка тужилац је 27.12.2018. године Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду поднео притужбу због непоступања и неправилног поступања Основног јавног тужилаштва у Бечеју, а 23.05.2019. године и представку Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину, поводом којих је обавештен да су тужилаштва поступала у складу са законом.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 35. став 2. Устава Републике Србије прописано је да свако има право на накнаду материјалне или нематеријалне штете коју му незаконитим или неправилним радом проузрокује државни орган, ималац јавног овлашћења, орган аутономне покрајине или органи јединице локалне самоуправе. Према одредби члана 52. Закона о јавном тужилаштву, тужена држава одговара за штету проузроковану незаконитим и неправилним радом тужилаштва.

Појмове незаконитог и неправилног рада државних органа изградила је судска пракса. Тако се под незаконитим радом подразумева поступање противно закону,

другом пропису или општем акту, односно пропуштање да се такви прописи примене. Неправилним радом органа сматра се чињење или нечињење противно уобичајеном или прописаном начину обављања делатности које штети правима или интересима трећег лица.

У конкретном случају, тужилац потражује накнаду материјалне штете у висини вредности мањка робе и опреме утврђене у свакој години у периоду од 2003. до 2011. године. Ова штета није настала незаконитим или неправилним радом јавног тужилаштва или неког другог органа тужене државе, већ пропустима у раду тужиоца који је мањак у пословању утврђивао сваке године и толерисао, без обзира на његову вредност. Поводом кривичне пријаве тужиоца, поднете против АА због кривичног дела крађе, органи тужене државе поступали су у складу са законом и правилима – прикупили потребна обавештења и покренули кривични поступак, због чега нема одговорности тужене и њене обавезе да тражену штету надокнади.

Из наведених разлога, нису основани ни наводи ревидента о погрешној примени материјалног права, због чега је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић